Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

JENNIFER TEEGE IN NIKOLA SELLMAIR: DED AMON BI ME ZAGOTOVO USTRELIL

V senci zla

V tej pretresljivi in iskreni avtobiografski knjigi Jennifer Teege dramatično, a iskreno izpove brutalnost družinske resnice: da je njen ded Amon Göth – zloglasni poveljnik nacističnega koncentracijskega taborišča Plaszów (prikazan tudi v Schindlerjevem seznamu*), odgovoren za smrt tisočev Judov – človek, ki bi jo zaradi njenega videza in porekla v času svojega službovanja brez pomisleka ubil. Šele kot odrasla ženska v knjižnici po naključju odkrije knjigo o svoji biološki materi in s tem svojo povezavo z enim najbolj krutih nacističnih zločincev.*

Temnopolta Nemka, ki je bila kot otrok oddana v rejništvo in pozneje posvojena, povsem po naključju odkrije šokantno resnico o družinski preteklosti, ki jo pahne v globoko osebno krizo. Sooča se z vprašanji, povezanimi z odnosom do svoje ljubljene babice, žene nacističnega zločinca, in z odnosom do svoje biološke matere, ki se je hčeri odrekla. Med raziskovanjem dediščine zla skozi knjigo preučuje preteklost svojih prednikov in se spoprijema z vprašanji krivde, sramu in odgovornosti. Knjiga ni le osebna izpoved, temveč tudi globoko raziskovanje družinske zgodovine in njenega vpliva na identiteto posameznika. Avtorica s svojim pisanjem išče pot do sprave in razumevanja, kako se soočiti z dediščino nacističnih zločinov.

O avtoricah

Jennifer Teege (1970) je nemška pisateljica in raziskovalka. Pri štirih tednih starosti jo je mati dala v rejništvo, pozneje pa je bila posvojena. Študirala je na Sorboni in v Izraelu, kjer se je naučila tudi hebrejščine. Leta 2008 je v hamburški knjižnici naključno naletela na biografijo svoje biološke matere in izvedela za nacistično preteklost svojih prednikov. Danes je priznana avtorica in predavateljica, ki se ukvarja z vprašanji identitete, zgodovinske odgovornosti in sprave.

Podatki o knjigi:

- Naslov: Ded Amon bi me zagotovo ustrelil
- Avtorici: Jennifer Teege in Nikola Sellmair
- Prevedel: Rudi Meden
- Fotografija na naslovnici: Thorsten Wulff
- Urednica: Mag. phil. Barbara Žniderščič
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavihi
- Število strani: 228
- ISBN: 978-961-278-762-2
- Cena: 27,00 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2025

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2025 sofinancira JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Nikola Sellmair (1971–2021) je študirala novinarstvo (na nemški šoli za novinarstvo), politologijo, ekonomijo in komunikologijo (na Univerzi Ludwiga Maximilliana v Münchnu) ter od leta 2000 delala kot urednica pri reviji *Stern*. Bila je prejemnica številnih novinarskih nagrad.

Odlomki iz knjige

Na lepem je pod vprašajem vse, kar je doslej sestavljalo moje življenje: moj tesni odnos z adoptivnima bratoma, moja prijateljstva v Izraelu, moj zakon, moja sinova. Je bilo vse moje življenje ena sama laž? Sama sebi se zdim, kot da sem vseskozi potovala pod lažnim imenom, kot da sem ves čas vse vlekla za nos.

V resnici pa sem bila prevarana jaz: prevarana za svojo zgodovino, za svoje otroštvo, za svojo identiteto. Ne vem več, komu pripadam: svoji posvojiteljski družini ali družini Göth? Čeprav tu nimam kaj prebirati: sem pač Göthovka.

Ko sem se po posvojitvi pri sedmih letih priimku Göth odrekla, se je to zdelo mala malica: sestavili so dokument, posvojitelja sta me vprašala, ali se strinjam, da se bom odslej pisala drugače, in jaz sem rekla, da se. Po rodni materi se poslej nisem upala več spraševati. Želela sem končno imeti normalno družino.

(Str. 19)

Stopim na balkon in se zazrem v gričevje, poraslo z grmovjem. V obraz mi piha hladen veter. Deževen oktobrski dan je. Nekoč je v neposredni bližini hiše stal taboriščni kompleks, zavarovan z bodečo žico in stražnimi stolpi. Stari oče je imel taboriščnike ves čas na očeh, zjutraj je imel do službe le kratek sprehod. Domislim se zamegljene, motne fotografije Amona Götha v knjigi o moji materi: z odprtimi usti in puško v roki goloprs stoji na balkonu, oblečen samo v kratke hlače. Kdo ga je takrat fotografiral? Moja babica? Menda je bil ponosen na svoje strelno orožje in ga je rad nosil s sabo. Je to babici imponiralo ali jo navdajalo s strahom? Koliko je vedela? Kaj je v sebi potlačila? Ne znam si predstavljati, da bi živela v tej hiši, ne da bi se zavedala, kaj se dogaja v taborišču. Menda je Amon Göth svoji služkinji pretepal. Tudi to je morala babica videti ali vsaj slišati. Vila le ni tako velika.

(Str. 42)

